

anden Maade i det Forhold, som begrunder saadant Bærne-thing. For de udfkreve Bærnepligtige regnes dette fra den Tid, da de efter Udfkrivningen have givet Møde og ere modtagne til Tjeneste ved Krigsmagten, dog hører Sagen ogsaa til Krigsret, naar Udfkreve skulle tiltales for ikke efter Udfkrivningen at have mødt til rette Tid paa Bestemmelsesstedet, og der findes Anledning til ufortøvet at inddrage dem under Krigsmagten."

§ 11

„At Nogen forløves fra Tjeneste ved Krigsmagten, bevirker, naar han dog ikke ganske udtræder af denne, ordentligvis ingen Forandring i Reglerne om, hvorvidt han hører under militært Bærne-thing.

Dog naar udfkreve Bærnepligtige, der til Opfyldelse af deres Bærnepligt have gjort Tjeneste ved Krigsmagten, men iverigt ikke have nogen Ansættelse ved denne, hjemsendes paa ubestemt Tid eller efter de almindelige Regler for deres Tjenestepligt, ophøre de at staa under militært Bærne-thing i Straffesager i Almindelighed, overensstemmende med § 2. Dersom det imidlertid, naar de paa saadan Maade ere hjemsendte, opdages, at de, medens de endnu vare Tjenestegjørende, have forbrudt sig mod deres militære Pligter, skulle de derfor tiltales ved den militære Ret, hvorimod de for andre Forbrydelser, som ere begaaede, medens de vare til Tjeneste, men hvorom ingen Retsforfølgning er begyndt inden Hjemsendelsen, og som heller ikke blive paatalte under samme Sag i Forbindelse med Overtrædelse af militære Tjenestepligter, tiltales og dømmes ved borgerlig Ret. Dernæst hører Sagen til militær Ret, naar de efterlade igjen at indfinde sig i Tjenesten til den ved Hjemsendelsen eller ved Indkaldelse bestemte Tid, eller de iverigt, forsaavidt der, medens de paa ansøgte Maade ere hjemsendte, maatte paahvile dem militære Pligter, forse sig imod disse.

Naar de udfkreve Bærnepligtige, medens de ere til Tjeneste, ifkun erholde Orlov paa en bestemt kort Tid, ophøre de ikke derved at være militært Bærne-thing underkastede."

§ 12.

„Ved Rømning bevirkes ingen Forandring i Bærne-thinget, og Rømningsmanden bliver derfor ogsaa for de af ham i Rømningstiden begaaede almindelige Forbrydelser at tiltale ved militær Ret, saafremt denne var hans Bærne-thing med Hensyn til de almindelige Forbrydelser, da han rømmede. Dog blive Domme, der i Rømningstiden ere affagte over ham ved nogen borgerlig Domstol i Sager, der reise sig af saadanne Forbrydelser, i deres Kraft."

Om det, der endvidere omtales i §§ 13 - 15, gjælder efter nuværende Praxis ligeledes Følgende:

(§ 13). Er paa den Tid, en Bærnepligtig møder og modtages til Tjeneste ved Krigsmagten, eller iverigt Nogen indtræder i denne, en Sag angaaende en Forbrydelse begyndt imod ham ved borgerlig Ret, skal den, naar Ordre til Tiltale allerede er udstedt af den borgerlige Øvrighed, behandles og paafjendes ved borgerlig Ret. Er saadan Ordre ikke udfærdiget, tilendbringes Sagen ved militær Ret, medmindre vedkommende militære Ministerium samtykker i, at den afgjøres ved borgerlig Ret.

Har Nogen, medens han havde borgerligt Bærne-thing, gjort sig skyldig i en almindelig Forbrydelse, om hvis Forfølgning der først bliver Spørgsmaal, efter at han med Hensyn til flige Forbrydelser er kommen ind under militært Bærne-thing, undersøges og paafjendes Sagen ved dette. Dog antages det, at vedkommende militære Ministerium kan overlade Sagen til den borgerlige Ret, naar den begaaede Forbrydelse kan ventes at ville medføre en Straf, der har den Paagjældendes Afgang fra Krigsmagten til Følge, eller han kun er indkaldt til midlertidig Dvælse ved Krigsmagten.

(§ 14). Hvis en under militært Bærne-thing hørende Person er paa den Tid, da han affædiges, har udtjent eller skal hjemsendes, under Retsforfølgning ved samme for nogen Forbrydelse, pleier Sagen at tilendbringes ved Krigsmagten.

Ellers bliver en fra Krigsmagten affædiget Person for den af ham begaaede almindelige eller militære Forbrydelse, som først opdages, efter at han er affædiget, i Almindelighed tiltalt og dømt ved borgerlig Ret; men Tiltale mod Affædigede for Forbrydelser, som indeholde Krænkelser af militær Tjenestepligt, har dog oftere fundet Sted ved militær Ret.

(§ 15). Naar Nogen, som begaar en Forbrydelse, der for hans Vedkommende hører under Paatalte ved militær Ret, er delagtig i saadan Forbrydelse med en Anden, som hører